

Nr 49.

Ankom till riksdagens kansli den 12 april 1929 kl. 1 e. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående efterskänkande av återbetalningsskyldigheten beträffande till ledamöter av vattenfallsstyrelsen oriktigt utbetalta dyrtidstillägg.

(4:e avd.)

Uti en till riksdagen den 15 februari 1929 avlåten proposition, nr 152, vilken hänvisats till statsutskottets förberedande behandling, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över kommunikationsärenden för nämnda dag, föreslagit riksdagen medgiva, att återbetalningsskyldigheten beträffande vissa till ledamöter av vattenfallsstyrelsen oriktigt utbetalta dyrtidstillägg må efterskännas.

Beträffande utredningen i ärendet får utskottet hänvisa till åberopade statsrådsprotokollet.

Sedan under år 1923 vid granskning inom riksräkenskapsverket framstälts anmärkningar mot att dyrtidstillägg utbetalts till vissa ledamöter av vattenfallsstyrelsen å dem i sådan egenskap tillkommande arvoden, har kammarrätten genom särskilda utslag ålagt de för utbetalningsbesluten ansvariga ledamöterna att till statsverket inbetala de anmärkta beloppen med öppen lämnad rätt för dem att hos vederbörande söka sitt åter efter befogenhet. I utslagen har kammarrätten åberopat av riksräkenskapsverket anförda grunder samt i de utslag, som avse anmärkningar vid räkenskaper för tid efter den 1 juli 1920, därjämte, att i allt fall arvodenas belopp, i vad de belöpte på tiden efter sistnämnda dag, bestämts med hänsyn därtill, att dyrtidstillägg ej därå skulle utgå.

De till återbetalning utdömda beloppen uppgå till sammanlagt 29,295 kronor 61 öre.

Över kammarrättens ovanberörda utslag har anförts besvär hos regeringsrätten, dock utan att ändring vunnits (regeringsrättens utslag den 11 september 1928). En ledamot av regeringsrätten har dock funnit, att klagandena i sin egenskap av ledamöter i vattenfallsstyrelsen måste anses vara att hänföra till befattningshavare i statens tjänst, vilka i åberopade kungörelser avsåges, samt — vad beträffar samtliga mål utom målet rörande vattenfallsstyrelsens räkenskaper för år 1919 — att icke, såvitt visats, i annan ordning för i målen ifrågakomna tider meddelats bestämmelse, att dyrtidstillägg enligt kungörel-

särna ej skulle till ledamot i vattenfallsstyrelsen utgå. På grund härav fann bemälda ledamot av regeringsrätten skäligt att med ändring av kammarrättens utslag förklara riksräkenskapsverkets i målet förda talan icke kunna bifallas.

I utlåtande den 29 januari 1929, avgivet i anledning av gjorda framställningar om befrielse från den ådömda ersättningsskyldigheten, har statskontoret hemställt, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva, att ifrågavarande, till ledamöter i vattenfallsstyrelsen utbetalta dyrtidstillägg måtte efterskänkas.

Regeringsrätten har hemställt, att vederbörande måtte beredas ersättning för vad de på grund av utslagen kunde få utgiva.

Departementschefen, som inhämtat, att någon återbetalning på grund av regeringsrättens och kammarrättens omförmälda utslag ännu icke ägt rum, har anfört, att han med hänsyn till omständigheterna i förevarande fall ansett sig böra tillstyrka, att den vederbörande genom nämnda utslag ålagda återbetalningsskyldigheten beträffande till ledamöter av vattenfallsstyrelsen oriktigt utbetalta dyrtidstillägg må efterskänkas. Härtill syntes riksdagens medgivande böra inhämtas.

Med tillstyrkande av Kungl. Maj:ts förslag får utskottet hemställa,

att riksdagen må medgiva, att återbetalningsskyldigheten beträffande ifrågavarande, i statsrådsprotokollet över kommunikationsärenden den 15 februari 1929 angivna, till ledamöter av vattenfallsstyrelsen oriktigt utbetalta dyrtidstillägg må efterskänkas.

Utskottets
yttrande.

Stockholm den 12 april 1929.

På statsutskottets vägnar:

ANDERS ANDERSON.

Närvarande: Se under utlåtandet nr 45.

Reservation:

av herrar Nilsson i Bonarp, Bengtsson i Norup, Olsson i Kullenbergstorp och Olofsson i Digernäs, vilka ansett, att utskottet bort hemställa om avslag å Kungl. Maj:ts proposition.